

Vrchlabinky

Osvobozené Krkonoše

80 let od konce války

9/8
2025

KRKONOŠSKÉ SLAVNOSTI

Vrchlabí
náměstí

ČECHOMOR VAŤÁK TEREZA BAREŠOVÁ

DORIAN / 2NIGHT

MICHAL CHARVÁT A ZNÁMÉ ČESKÉ PÍSNĚ ZLOBIDLA S.R.O. ZÁBAVNÁ SHOW PRO DĚTI A RODINY

Doprovodný program

- › Skupina historického šermu REGO
- › Krkonošský HORAL
- › Rodinný park s DDM PELÍŠEK
- › Vystoupení TS OLIVER
- › Krkonošské produkty
- › Sportovní aktivity s FC a HC VRCHLABÍ
- › Představení složek IZS, hasiči, policie, záchranná služba

PŘEDPRODEJ
200 Kč

www.krkonoskeslavnosti.cz

MĚSTO
VRCHLABÍ

KABLO
VRCHLABÍ

Editorial

Výročí osvobození

JÍŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

V těchto dnech tomu je rovných 80 let od konce 2. světové války nejen v Evropě, ale i v naší zemi. V tomto vydání Vrchlabinek proto přinášíme materiály, ve kterých se přeneseme do posledních válečných dní, ale i prvních okamžiků svobody v Podkrkonoší. Chtěl bych zde poděkovat archivářům a historikům z Krkonošského muzea Správy KRNP ve Vrchlabí, kteří mi byli velmi nápomocni při realizaci tohoto záměru. Při vyhlášení úspěšných sportovců města Vrchlabí za loňský rok byl za svůj přínos lednímu hokeji oceněn Jaroslav Vlasák. Udělali jsme velký rozhovor, který nás zavede ještě do dob, kdy ve Vrchlabí nebyla krytá hala, ale ani umělá ledová plocha. V kostele svatého Vavřince v těchto dnech probíhá sbírka na opravu varhan. Je to velice chvilová a důležitá záležitost a mě těší, že si ji vzal za svoji sedmnáctiletý student Jan Fejgl. Věříme, že už je zima definitivně za námi a přichází ideální čas vybrat, kam v létě vyrazit na cesty. ■

OBSAH

KONEC VÁLKY / str. 4 ▶ 13

JAROSLAV VLAŠÁK

str. 16 ▶ 20

IVAN BÄUML

str. 26 ▶ 30

MILOŠ POKORNÝ

str. 32 ▶ 38

RAGBY

str. 40 ▶ 41

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sidlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Antonín Kašpar, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Kličarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: fotoarchiv Krkonošského muzea správy KRNP ve Vrchlabí.

INZERCE

TOPENÁŘSTVÍ ŠTĚRBA

voda-topení-plyn-chlazení

VOLEJ ŠTĚRBU!

Je ti zima?

+420 608 480 343

www.topenarstvisterba.cz

ACR
DESIGN

HAVEX
auto

KAD

Služby
města
Vrchlabí

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

Vrchlabinky
ČERNÁ HORA

Osvobození Vrchlabí a jeho okolí v květnu 1945

Do situace v landrátu Vrchlabí se začaly promítat nepříznivé důsledky závěrečné fáze války. Od ledna 1945 vlivem stále se přibližující východní fronty začaly přes jeho území přecházet kolony válečných zajatců a krátce po nich přicházeli uprchlíci z Horního Slezska. V důsledku přílivu nového množství lidí se ještě více zhoršila zásobovací situace. Na růstu tíživé atmosféry se podílely i obavy spojené s přímým válečným nebezpečím a příchodem sovětské armády, jejíž jednotky dosáhly koncem dubna úpatí polských Krkonoš a stanuly na čáře Jelenia Góra, Wałbrzych, Zabkowice.

✦ GABRIELA HORÁKOVÁ, FOTOARCHIV KRKONOŠSKÉHO MUZEJA SPRÁVY KRNPAP VE VRCHLABÍ

Se vzrůstajícím nebezpečím začaly místní úřady podnikat obranná opatření. Byl evakuován vojenský lazaret umístěný v budově gymnázia. V průběhu dubna byly v okresním městě rozdávány civilnímu obyvatelstvu plynové masky, v obcích začaly hlídkovat oddíly Volkssturmu. Dne 24. dubna bylo do Vrchlabí staženo německé četnictvo z okolí.

Landrát Vrchlabí bezprostředně sousedil s oblastmi, ve kterých nastal otevřený odpor velmi záhy. Další rozhodnutí okresních úřadů k zajištění bezpečnosti spravovaného území se velkou měrou odvíjela v souvislosti s událostmi probíhajícími

v obcích za protektorátní hranicí a snahou zabránit útokům na území landrátu. Již 3. května byly revoluční národní výbory vytvořeny v Jilemnici, Semilech, Vysokém nad Jizerou a během dvou dnů se povstání rozšířilo po celé délce jeho protektorátní hranice. Ta se po několik následujících dní stala nejčastějším místem střetů.

Například krátce po vyhlášení o převzetí Jilemnice do československé správy došlo k spontánnímu útoku jilemnických obyvatel na celní stanici v Hrabačově. Při této akci přišel o život kominkový učeň Jan Hanuš, který neuvážlivě vystřelil proti stanici. Byl zasažen při opěťované střelbě, která rovněž rozehnala jinak neozbrojený dav. Tento konflikt se v napjaté atmosféře stal počátkem ně-

kolika dalších událostí, neboť na pomoc hrabačovské celnici bylo okamžitě vysláno četnictvo a oddíl Volkssturmu z Vrchlabí. Tato skupina nejprve zasáhla proti obyvatelům Valteřic a Horní Branné a poté dorazila ve večerních hodinách až do Jilemnice. Zde se vyjednáváním podařilo zabránit další přestřelce. Byla uzavřena dohoda, na jejímž základě se celá skupina následujícího dne stáhla zpět do Vrchlabí. (...)

Dramatické chvíle zažili obyvatelé Valteřic a Mrklava, když byl 4. května do jejich obce vyslán ozbrojený oddíl vlasovců. Během svého zásahu prováděl domovní prohlídky a raboval. Několik lidí bylo postřeleno a přibližně dvacet mužů bylo odvezeno do Vrchlabí. Zde byli dva dny vyslýcháni v budově zámku. (...)

Celkový spád událostí směřující k ukončení války ovlivnil další dění na okrese. Dne 7. května vyzval Konrád Henlein představitele politické správy Sudetské župy k předání jejich úřadů do československé správy před příchodem sovětské armády.

V návaznosti na to vydal ve stejný den oblastní vedoucí NSDAP dr. Krahl prohlášení k obyvatelstvu, ve kterém ho vyzýval k organizovanému odchodu na západ. Okres opouštěli se svými rodinami především funkcionáři nacistických organizací. Naproti tomu většina civilního obyvatelstva se rozhodla zůstat. (...)

Následujícího dne začaly odcházet i vojenské jednotky. Určit stav oddílů německé armády k 8.-9. květnu je vzhledem k situaci, která tou dobou panovala v oblasti Podkrkonoší, velmi obtížné, ne-li nemožné. Zatímco oddíly rozmís-

INZERCE

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

22. - 23. 5. v Trutnově

ORANGE OPTIK Bulharská 63, Trutnov, tel.: 771 528 625

Sleva 55 % se vztahuje na všechna brýlová skla (s výjimkou skel MiYOSMART) a všechny obruby vybraných značek. Sleva 35 % platí na většinu značkových obrub a lze využít zároveň s 55% slevou na brýlová skla. Pro členy věrnostního klubu sleva 5 % navíc. Akce platí při nákupu kompletních dioptrických brýlí. Podmínky této i našich dalších akcí naleznete na www.orangeoptik.cz/akce

těné původně v oblasti Vrchlabska ustupovaly nejčastěji směrem na Harrachov a dále na Liberec, tlačily se do Sudet skupiny německých vojáků z vnitrozemí. Silnice byly přeplněny vojskem pohybujícím se všemi směry. Mezi těmi, kteří zůstali, byl i vrchlabský Landrát dr. Seemann. Rozhodl se nejen setrvat, ale i uposlechnout zmiňované výzvy Konráda Henleina ze 7. května a osobně předat do té doby zastávaný úřad. Krátce potom, co celou záležitost zkonzultoval s říšským místodržitelstvím v Liberci a dohodl se na společném postupu se sousedním landrátem v Trutnově.

V dopoledních hodinách 8. května požádal telefonicky Revoluční národní výbor v Jilemnici o převzetí okresu a města Vrchlabí se všemi úřady a podniky pod československou správou. Za tímto účelem byla sjednána společná schůzka obou stran na patnáctou hodinu do budovy zámku v Horní Branné, kde již několik dní působil místní revoluční výbor. Obě delegace, jilemnická v čele s předsedou Josefem Zemanem a vrchlabská s dr. Seemannem, zde sjednaly bližší podmínky kapitulace, způsob předání správy, odzbrojení a záruky bezpečnosti.

Vrchlabský Landrát se osobně zaručil splnit předložené požadavky. Představitelé obou stran pak odjeli společně v doprovodu ozbrojené strážní hlídky do Vrchlabí. Ihned po příjezdu okolo sedmnácté hodiny došlo na zámku k oficiálnímu převzetí okresního úřadu. V půl šesté byl převzat i městský úřad, který v té době sídlil v budově radnice. Dosavadním zaměstnancům, shromážděným v místnosti účtárny, bylo oznámeno převzetí správy československými úřady a zavedení české úřední řeči. Byli vyzváni, aby nadále setrvali na svých místech, vykonávali své funkce a vyzvali dalších

rozhodnutí. Tato sdělení tlumočil vedoucí úřadu, vrchní inspektor František Bach, který překládal i nařízení vysílaná městským rozhlasem. První bylo odvysíláno již o čtvrt hodiny později. Obyvatelstvo v něm bylo seznámeno s právě uskutečněným převzetím obou úřadů a se znovuoobnověním Československé republiky spolu s výzvou ke klidu a zákazem vycházení po osmé hodině večerní. Závěrem byla puštěna státní hymna a na radnici vztyčena československá vlajka.

Vojensky celou akci zajišťoval pětičlenný oddíl četnictva a uniformovaný oddíl 4. hraničářského pluku z Jilemnice pod vedením majora Zdenka Líkaře a npor. Otty Spanilého, jakožto oficiálních zástupců československé vojenské správy. Po nezbytných úvodních formalitách začala být uskutečňována další opatření. Byla rozpuštěna německá policie a odvysílána výzva k okamžitému odevzdání všech zbraní do budovy radnice. Zajištěna byla i pošta a železniční stanice. Svého úřadu se ujal Revoluční okresní národní výbor, který vznikl ihned po jednání v Horní Branné, v čele s Augustinem Kubátem. (...)

Oblast Krkonoš a Podkrkonoší osvobodily v rámci tzv. Pražské operace jednotky 31. a 21. armády, náležejících do sestavy levého křídla 1. ukrajinského frontu. Dne 9. května divize těchto dvou armád na několika místech překročily současně československou státní hranici. Na území náležejícím k okresu

Pro posílení
našeho týmu
ve výrobním závodě
VRCHLABÍ
přijmeme
muže i ženy
na pozice:

- skladník
- manipulant
- montážní dělník

ARGO
HYTOS

A Voith Company

Vyvíjíme, vyrábíme a nabízíme našim zákazníkům hydraulické prvky a složitá systémová řešení z jedné ruky.

zaměstnanecké **benefity**

- 25 dní dovolené
- odměny před dovolenou a Vánoce
- dotované stravování v závodní jídelně od 40 Kč / e-stravenka
- dotovaný sortiment v nápojových a jídelních automatech
- příspěvek na penzijní připojištění až 1.200 Kč/měsíc
- Cafeterie Benefity ARGO-HYTOS 12.000 Kč/rok
- výhodné mobilní tarify: až 10 čísel pro jednoho zaměstnance
- Sick Day
- záloha na mzdu kdykoliv jednoduše on-line
- věrnostní příspěvky
- firemní akce
- dny zdraví
- vzdělávací kurzy a školení

VAŠE
PŘÍLEŽITOST
NÁŠ SPOLEČNÝ
ÚSPĚCH

ARGO-HYTOS s.r.o.
Dělnická 1306
CZ 543 01 Vrchlabí
tel. +420 499 403 111
jobs.cz@argo-hytos.com
www.argo-hytos.com

Sledujte nás: ARGO HYTOS

Vrchlabí vstoupila sovětská vojska v pozdních večerních hodinách 9. května, kdy 285. dombrovská střelecká divize překročila hřeben hor v oblasti Špindlerovského sedla a začala sestupovat do Špindlerova Mlýna. Po silnici podél Labe dorazilo čelo kolony krátce před půlnocí do Vrchlabí. Na náměstí byly sovětské oddíly již očekávány představiteli vojenské a civilní správy v čele s npor. Spanilým a dr. Stanislavem Hlaváčem. Vítána byla i několika málo českými lidmi. Po seznámení se se stavem ve městě a s vojenskou situací v okrese byl štáb sovětských velitelů odvezen do Jilemnice. Zde se setkal s velením sovětských oddílů, které v dopoledních hodinách 9. května prošly Novosvětský průmysk a přes Harrachov postupovaly podél horního toku Jizery na Jilemnici. (...)

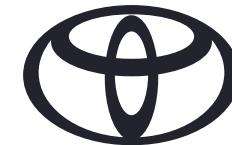
Většina ruských jednotek, které v následujících třech dnech překročily hřebeny Krkonoš, vrchlabským okresem pouze projížděla. Obdobně tomu bylo i s druhým proudem ruských vojsk, který se bezprostředně účastnil osvobození okresu. Procházel v průběhu 10. května jeho střední částí

přes obce Chotěvice a Dolní Olešnice na své cestě z Trutnova do vnitrozemí. Hlavním osvobozovacím dnem se stal 10. květen, kdy sovětské vojáky zajeli krátkodobě do obcí, které ležely mimo hlavní trasy jejich postupu. Vrchlabí v tento den navštívil generál Novosilsky, který se rovněž zúčastnil s dalšími důstojníky oficiálního přijetí a oslav osvobození dne 12. května ve vrchlabském zámku. ■

Text je složen z úryvků z diplomové práce Gabriely Horákové „Vrchlabsko 1945–1960“ Přírodovědecko-filozofická fakulta, Slezská univerzita Opava (květen 2001)

Autostyl

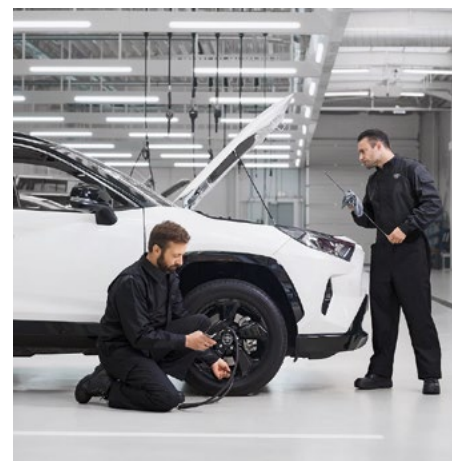
TRUTNOV

Výhodný servis

PRO STARŠÍ VOZY TOYOTA

Věnujte svému vozu Toyota staršímu tří let zaslouženou a profesionální péči na nejvyšší úrovni za finančně výhodných podmínek.

Navštivte náš autorizovaný servis Toyota Trutnov se svým vozem a využijte výhod programu **Toyota 3+** s **15% slevou** na originální údržbové díly. Požádejte rovněž o cenovou nabídku na Vámi požadované servisní úkony.

Budete-li pravidelně využívat náš autorizovaný servis, zajistíme Vám doživotní záruky mobility pro Vaše vozidlo. Věrnost se totiž vyplácí!

www.autostyl.eu
www.toyotatrutnov.cz

POMŮŽEME PRODAT I VAŠI NEMOVITOST!

EVROPA

REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

STAŇTE SE NAŠÍM DALŠÍM SPOKOJENÝM KLIENTEM

- ✓ prodej nemovitostí
- ✓ dlouhodobý pronájem nemovitostí
- ✓ odhady pro dědická a jiná řízení
- ✓ výkup nemovitostí
- ✓ pomoc při exekuci nemovitosti
- ✓ poradenství v oblasti nemovitostí

EVROPA realitní kancelář Vrchlabí
737 767 767 | 499 423 793 | vrchlabi@rkevropa.cz
Valteřická 704, 543 01 Vrchlabí | rkevropa.cz/vrchlabi

V osvobozeném Podkrkonoší

Jak to vypadalo ve Vrchlabí a v jeho okolí před osmdesáti lety? Přinášíme vám úryvky z unikátní reportáže z dobového tisku z pera redaktora Ivana Mikšoviče. Za zajištění tohoto článku stejně jako za poskytnutí doprovodných fotografií děkujeme Krkonošskému muzeu Správy KRNPAP ve Vrchlabí.

IVAN MIKŠOVIČ, FOTOARCHIV KRKONOŠSKÉHO MUZEA SPRÁVY KRNPAP VE VRCHLABÍ

(...)
Ve Vrchlabí jsme bývali svědky velkých národních slavností, ve Vrchlabí nám vždy čas od času němečtí kulturtrégeri zavírali české školy, ve Vrchlabí jsme vždycky viděli středisko odporu proti nacistickému šílenství. Do Vrchlabí jsme se proto vypravili při zahájení své reportéřské cesty po osvobozeném kraji.

Oběma směry proudí nepřehledné řady vozidel a pěších kolon. Od severu k jihu se trousí zvíře-

ným prachem zhroucené postavy v německých uniformách, zbavených distinkcí, výložků, po příkopech se válí pošlapané Železné kříže, sem tam z prachu vyhlédají urvané epolety nacistických untroficírů. Žádných z nich se už nechce hlásit k své hodnosti, zato všichni bleskurychle zvedají ruce nad hlavu, sotva je mjí vozidlo s československou vlajkou na chladíči.

Po stranách silnice se plazí s ušpiněnými ranci civilisté, kteří pro nacistickou horečku obětovali klid svých rodin a které spravedlivý osud dnes doslova přitiskl do prachu silnic v zemi, kterou ve svém zlovlném poblouznění chtěli opanovat a násilím si přivlastnit.

Kolem nás projíždějí motorová vozidla s ozbrojenými jednotkami nově vzkříšené československé branné moci a hned od prvních vrchlabských domů nám ve větru kynou barvy svobodného Československa. Najednou je nacisté mají, najednou

jsou jim symbolem domnělé záchranu před spravedlivým trestem. Vrchlabští Němci totiž udělali v posledních vteřinách, než se nad nimi mohl rozevřít oheň sovětských zbraní, zoufalý pokus o záchranu: ústy svého nacistického landráta požádali v Jilemnici národní výbor, aby svými pověřenci dal obsadit Vrchlabí a převzal správu města i okresu.

V úterý 8. května vyjelo první auto z Jilemnice obsazené zástupci Okresního národního výboru a zakrátko se již ve vrchlabském paláci Černínů konal akt převzetí Vrchlabska do českých rukou. Ještě dřív, než české orgány dojezdy do Vrchlabí, zastavily se v historickém hornobarranském zámku, v němž kdysi pobýval i učitel národů Jan Amos Komenský, a tam přijaly deputaci města Trutnova, která rovněž prosila, aby bylo Trutnovsko okamžitě převzato do české správy.

V 17 hodin 8. května nastoupil německý landrát s celým nacistickým osazenstvem okresního úřadu před Černínským palácem a odebral se v průvodu před radnici, kde se za přítomnosti nacistického bürgmajstra konalo slavnostní převzetí města a vztyčení vlajky svobodného Československa za zvuků státní hymny. Správy okresu se okamžitě ujal nový český okresní hejtman Dr. Hlaváč, město převzal dobrovolc ze Slovenska Jos. Bulušek, poštu tajemník Jech.

Nacisté se domnívali, že tímto způsobem si zachrání kožichy před zkázou, že Češi v mžiku zapomenou na všechna bezpráví a hrůzy, kterých bylo v posledních letech použito k násilnému poněmčení prastarého českého města na horním toku české řeky Labe.

Jejich zrádná, špinavá duše se však nezapřela ani ve chvíli, kdy do města dojezly přes vrcholky Krkonoš první kolony sovětských vojsk.

Když jsme dojížděli k vrchlabskému kostelu a byli již hezkou chvílí v přátelském hovoru se sovětským generálem, který československé novináře uvítal s mimořádnou srdečností, padl najednou náš zrak, obhlédající svěží tváře sovětských hrdinů kupících se kolem nás, na prostou rakev z neohoblovaných prken, pokrytou rudou vlajkou a ozdobenou dvěma věnci

Skiareál
Herlíkovice - Bubákov

SEZÓNÍ
SNOWPASS
NA LÉTO I ZIMU

Kup zimu za polovic
a k tomu uživej
léto zdarma

Děti do 12 let	Junioři senioři	Dospělí
2 500 Kč	3 500 Kč	4 500 Kč

www.herlikovice.cz
www.skibubakov.cz

ARIES MEDISHOP

ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY

Pečujete o své zdraví nebo někoho blízkého?

Nabízíme široký sortiment pomůcek,
které Vám tuto péči usnadní.
Pomůcky pro rehabilitaci, sebeobsluhu, zdravotní
obuv a mnoho dalšího.

Najdete nás ve Vrchlabí, Žižkova 512

Otevírací doba: Po-Pá 08:00 - 17:00
Telefon: 731 410 414

ARIES MEDISHOP

Dobré služby pro zdraví

www.ariesMEDishop.cz

jarních květů, u níž stál čestnou stráž sovětský voják s rychlopalnou zbraní. Co to? Jaká to rakev? Co se to tu stalo?

Tvář sovětského generála se ani nepohnula, když nám vysvětluje: Nacisté nám tu zákeřně odněkud z okna zastřelili kamaráda, který s námi prodělal bez úhony celou tu vojnu. Až tady, na vrchlabském dláždění, našel smrt. Za chvíli ho tu slavnostně pochováme.

Co jste místním Němcům za to udělali? Ptáme se jedním dechem. Nic.

U generálského vozu je chvíli ticho. O kus dál bzučí motory sovětských vozidel. Reportérka Zina, která sem s námi přijela v národním kroji, se výjimečně odmlčí a pak se ještě jednou pro jistotu ptá usměvavého sovětského velitele. Dostává stejnou odpověď. *(Vyhybavá reakce může mít ještě jiné vysvětlení. Podle ústní tradice totiž údajně nešlo o čin Němců, ale sovětský důstojník sám vojáka zastřelil za neuposlechnutí rozkazu, respektive za rabování, pozn. redakce).*

Díváme se po kostelním náměstí na hloučky příkrčených nacistů, vyhlédajících z podloubí a zastrčených koutů, a v duchu srovnáváme: S jakou šílenou zuřivostí by nacisté v opačném případě vyvraždili a umučili desítky nevinných lidí, jakou hrůzu by pouštěli na celý kraj, jaké trestné sankce by si vymysleli proti městu, které ústy svého představeného se pokorně vzdává vítězům a při tom zákeřně vraždí! A tady vidíme a po svolení, jehož se nám dostává z úst sovětského generála, i na filmu zachycujeme dojemný smuteční akt. Kamarádi vykopají mrtvému hrdinovi na náměstí hrob, spouští do něho prostou rakev, důstojník pronese několik kamarádských slov na rozloučenou a mohutná salva je posledním pozdravem vojákovi, který padl téměř jako poslední oběť šíleného nacisty. Příslušníci čestné roty přihazují na rakev kousky hlíny, nad narychlo upraveným hrobem vzdávají čest sověštů i českoslovenští důstojníci a na rudý sloupek přibíjí sovětský voják prostou tabulku se jménem hrdiny: Fedor Kosarec, narozený roku 1912.

Sovětská vojska postupují dále na Hostinné, Trutnov a my se rozjíždíme přes Valterice do Hrabčova. Míjíme zvednuté, vlajkami zdobené závory, které po šest let dělily tuto obec na dvě púle právě na prahu Masarykovy horské silnice z Jilemnice na Krkonoše. Podél Jizerky a Jizery přes Arnoštov,

Horní Sytovou se blížíme nádherným jizerským údolím k Poníklé a Jablonci nad Jizerou, který byl další baštou proti nacistické rozpínavosti.

Všude, kudy projíždíme, provolává obyvatelstvo slávu rudé armádě, vítá ji slavobránami, zelení, vlajkami a jeden sovětský voják neprojde bez úsměvu, bez obcerstvení, bez radostného stisku ruky.

(...)

Naše pouť osvobozeným Pojizeřím pokračuje. Hovoříme s představiteli národního hnutí na zcela opačném konci českého Podhůří, ve Studenci u Horek, fotografujeme střelami nacistických šílenců poškozenou věž studeneckého kostela, zničené dveře Boukalova domku, na něž mstivý nacističtí pověsil odjištěný ruční granát, rozhlížíme se po zelených lukách kolem silnice, na nichž vykrváceli studenečtí občané, které přepadlo několik set po zuby ozbrojených SS-manů, o jejichž zuřivosti svědčí i postřelení psi, slepice a kočky, kteří neušli jejich rychlopalným zbraním, když už živých lidí nebylo nablízku.

Ani ve chvíli, kdy je už všechno připraveno ke slavnostnímu uvítání rudé armády, není konec nebezpečí. Za bílého dne se musí místní obyvatelstvo uchýlit do úkrytu, protože odzbrojování SS-manů kladou tvrdý odpor. Jsou porůznu v okolních lesích a zákeřně přepadají všechno živé, než jsou zneškodnění oddíly československé branné moci a skupinami odvážných partyzánských skupin, bez nichž by terorizování českého obyvatelstva mělo daleko těžší důsledky. (...) ■

Reportáž byla publikována v deníku Stráž severu
3. čerona 1945

Matrace Tropicco slaví 25 let: Fénix letící ke hvězdám

Petr Vašíček, ředitel společnosti Hilding Anders Česká republika, se ohlíží za čtvrtstoletím značky Tropicco. Příběh podnikatelské vize, spojení s globální skupinou i znovuzrození po těžké zkoušce.

Když se dnes řekne Tropicco, vybaví se mnohým kvalitní matrace garantující zdravý a pohodlný spánek. V roce 2025 tato česká značka slaví 25 let své existence – a její příběh začínal doslova na zelené louce.

„Vzpomínám si, jak jsme s kolegy koupili bývalý areál Milety v Roztokách u Jilemnice. Měli jsme tehdy jediný cíl – stát se největším výrobcem matrací v Česku a na Slovensku,“ vzpomíná Petr Vašíček. Produkce se rozjela v roce 2000, přestože firma tehdy neměla ještě ani kompletní strojní vybavení. První zakázky už byly nasmlouvané.

„Velmi rychle jsme pořídili technologie, přivedli šikovné lidi – z velké části původní zaměstnance Milety – a začali jsme stavět značku Tropicco na

pevných základech. Už tehdy jsme si dali záležet na tom, aby matrace byly pohodlné, kvalitní a lidé se na nich opravdu dobře vyspali.“

Důvěra jako základ růstu

Bez velkých investic do reklamy si značka rychle získala dobré jméno. Lidé si kvalitu doporučovali dál a podporu rychle začala pocítovat i od svých obchodních partnerů. Už v roce 2006 se Tropicco zařadilo mezi největší výrobce matrací v regionu.

Klíčovým milníkem byl rok 2007. Českou společnost oslovila nadnárodní skupina Hilding Anders – tehdy už největší výrobce matrací a postelí v Evropě. Vzájemná synergie a sdílené hodnoty vedly k dohodě: značka Tropicco se stala součástí skupiny Hilding Anders, jejíž evropské sídlo je ve švédském Malmö.

„Otevřely se nám nové možnosti – technologické, obchodní i materiálové. Z lokální značky jsme se

stali součástí mezinárodního know-how, aniž bychom přišli o českou identitu.“

Požár jako zkouška odolnosti

V říjnu 2020, po dvaceti letech růstu, zasáhl firmu ničivý požár. Kvůli technické závadě na zařízení shořela výrobní hala v Roztokách u Jilemnice. „Zničilo to doslova všechno, co jsme za ty roky vybudovali. Ale vzdát se pro nás nebyla volba,“ říká Petr Vašíček.

Tým se semkl a velmi rychle našel náhradní prostory – nejprve v Nové Pace a Prušánkách, poté i v Jilemnici, kde se otevřel nový výrobní závod čtyřikrát větší než původní. Výroba byla obnovena v rekordním čase, zákazníci zůstali věrní a firma se postavila znovu na nohy.

Matrace, které mění hodnotu spánku

Rok 2024 byl pro značku Tropicco zlomový – v pozitivním slova smyslu. Firma dosáhla historického maxima v počtu vyrobených matrací i tržbách. Produkty míří nejen do nábytkových řetězců, ale také do online prodejních kanálů a specializovaných obchodů.

Do budoucna plánuje Hilding Anders Česká republika další rozšíření sortimentu – kromě matrací se zaměří na rozšíření sortimentu příkrývek, polštářů a čalouněných postelí.

„Sledujeme trendy, ale držíme se toho, co funguje. Víme, co chceme vyrábět, pro koho to děláme a jaký komfort chceme lidem přinášet,“ říká Petr Vašíček.

Výročí, které má hloubku

Pětadvacáté výročí značky Tropicco je příležitostí k bilancování i poděkování. „Chtěl bych vyjádřit vděčnost všem našim zákazníkům – za jejich důvěru a loajalitu, zejména v těžkých chvílích po požáru. A také kolegům, bez nichž by značka nikdy nedosáhla tam, kde je dnes.“

Značku Tropicco čeká rok plný narozeninových oslav. Firma Hilding Anders při nich nezapomíná na obchodní partnery, zaměstnance ani na zákazníky. „Tito všichni jsou součástí naší spánkové rodiny. Slavit budeme společně.“

„Do dalších let přeji Tropicco hlavně zdraví – lidské i firemní. Pokud zůstaneme silní a stabilní, budeme se dál posouvat vpřed,“ uzavírá Petr Vašíček. ■

[Matracetropico.cz](https://www.matracetropico.cz)
www.matracetropico.cz

Můj největší zážitek?

Postup do I. ligy ✎ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ARCHIV JAROSLAVA VLASÁKA

Hráč, trenér, vedoucí mužstva, sekretář, ale i strojník nebo ředitel zimního stadionu. Stopa Jaroslava Vlasáka v historii i současnosti vrchlabského hokeje a zdejšího hokejového klubu je zkrátka nepřehlédnutelná. Před pár týdny se mu dostalo ocenění za celoživotní přínos a práci pro HC Stadion Vrchlábí. V rozhovoru pro Vrchlábinky nás provedl svojí bohatou hráčskou i trenérskou historií a z jeho slov je stále zřejmé, že hokejem žije na sto procent.

Začneme od konce. Na konci března jsi byl v rámci vyhlášení nejlepších sportovců a trenérů města Vrchlábí za rok 2024 oceněn za svůj celoživotní přínos pro vrchlabský hokej. Co pro tebe toto ocenění znamená?

Tak především, když mi Jiří Jakubec, zastupitel města a manažer HC Vrchlábí, na začátku března oznámil, že budu v rámci akce Sportovec města Vrchlábí 2024 oceněn za celoživotní přínos a práci pro HC Stadion Vrchlábí, byl jsem tak trochu v údivu. Lhal bych, kdybych řekl, že jsem nebyl překvapen. Byl jsem, a to velice mile. Zároveň jsem si však

uvědomil, co skvělých, pracovitých a schopných lidí ve Vrchlábí znám, kteří by si toto ocenění určitě také zasloužili. Nakonec jsem ovšem zapřemýšlel a dospěl k názoru, že téměř půlstoletí věnované lednímu hokeji a zimnímu stadionu není opravdu zas tak málo. Byla to spousta hodin, zkušeností, práce a starostí, ale také radostí a poznávání nových přátel, kamarádů a osobností. Zpětně jsem toho nikdy nelitoval. A jsem rád za to, jakou má hokej ve Vrchlábí tradici, širokou hráčskou základnu, schopné vedení a v neposlední řadě skvělé fanoušky. A teď k tvé otázce. Ocenění si velice vážím, mám z něho opravdu velkou radost, cením si toho a ještě jednou vedení města moc děkuji. Mimochodem, je to v krátké době již druhé ocenění. Před rokem jsem obdržel od Českého svazu ledního hokeje v Hradci Králové ocenění „Osobnost ledního hokeje“. Asi to k tomu důchodu patří... (smích)

Hokej ve Vrchlábí se těší velké popularitě. Čím si to vysvětluješ? Čemu nebo komu zdejší týmy vděčí, že je tam, kde jsou?

To je velice široká otázka. Založení zdejšího hokejového klubu se traduje již od roku 1952. Mezi průkopníky a zakladatele hokeje ve Vrchlábí patří pánové Václav Peřina, doktor Novák, profesor Louda a mnoho dalších. Nicméně zde musím vyzdvihnout a zmínit jedno jméno, a tím je pan Oto Flachs. Ten pán – ač invalida – pro hokej pracoval 24 hodin denně. Okolo něho se vytvořila parta nadšenců vedená Bohoušem Ortem. A byli to právě oni, jejichž zásluhou se v roce 1977 postavila v rámci Akce Z umělá ledová plocha. To byl první a velmi důležitý krok k dalšímu rozvoji hokeje ve Vrchlábí. V roce 1986 se podařilo dostavět sociální zařízení. Byl to další a velmi důležitý krok a skrze něj zimní stadion po technické, provozní a hygienické stránce splňoval veškerá kritéria k tomu, aby hokej ve Vrchlábí poskočil zase o stupeň výše. Pak už záleželo jen na klubu, jak tuto nabídnutou situaci uchopí, jak bude ekonomicky silný a jak schopné bude jeho vedení. Zde je potřeba říci, že jsme vždy měli velkou podporu od vedení města, ať již nám dalo do pronájmu ubytovací zařízení na zimním stadionu, nebo autokemp Vejsplachy. Dostávali jsme dotace na provoz zimního stadionu. Ve vedení klubu byli vždy schopní a pracovití lidé jako inženýr Pavlíček či inženýr Stránský. Později mezi ně patřil inženýr Kmoníček či Petr Dědek. A v současnosti to je – a u tohoto jména se musím zastavit – bývalý hráč, dnes podnikatel a majitel klubu pan Aleš Cerman. Je to člověk s velkým srdcem, který hokeji rozumí, hokejem se baví a prakticky již dvacet let do něj vkládá svoje finance. Klobouk dolů!

V nedávno skončeném ročníku 2. hokejové ligy se Vrchlábí umístilo na třetím místě ve skupině Západ. Jak se ti sezóna celkově líbila a jak hodnotíš dosažený výsledek vrchlabského Áčka?

Z mého pohledu jako fanouška to byla vydařená a úspěšná sezóna. Do mužstva se zapracovali další naši noví mladí hráči. Celkově se tým prezentoval aktivním a útočným hokejem podpořeným kvalitním výkonem všech brankářů. Třetí místo v základní skupině 2. ligy – Západ lze jednoznačně považovat za úspěch, jelikož kvalita soutěže je na velmi dobré úrovni a obzvláště v domácím prostředí může porazit každý každého. Předvedená hra v play-off měla – zvláště v domácím prostředí – dobrou úroveň a pro naše fanoušky to bylo skvělé, protože se vyhrávalo. Všichni jim děkujeme za jejich vytrvalou podporu. Průměr přes 700 diváků na zápasy v základní části a 1000 diváků v play-off

je super, a protože hokej ve Vrchlábí děláme hlavně pro diváky, byli jsme všichni spokojeni.

Když ses v dětství rozhodoval, kterému sportu se budeš věnovat, proč sis vybral právě hokej a ne třeba fotbal, lyžování nebo něco jiného?

Již od dětství mě bavil jakýkoliv sport. Rád jsem se na něj díval a strašně rád jsem si každý sport chtěl zkusit. Mezi moje nejoblíbenější sporty v létě patřil fotbal, atletika, stolní tenis, basketbal, orientační běh, cyklistika, tenis a další. V zimním období mně učaroval a líbil se mi hokej. Jednak jsme bydleli kousek od zimního stadionu, který v té době měl pouze ještě přírodní ledovou plochou, a také již v té době měl hokej ve Vrchlábí tradici. Rovněž mě v tom podporoval můj tatka.

Kolem hokeje ve Vrchlábí se v různých pozicích pohybuješ bezmála půlstoletí. Jaké byly tvoje hokejové začátky?

V deseti letech jsem již nastupoval za žáky TJ Spartak Vrchlábí a velkým zážitkem pro mě bylo, když se pořádal zájezd na extraligový hokej do Pardubic na zápas Tesla Pardubice – Dukla Jihlava a já se mohl jet podívat. Ten den bylo rozhodnuto. Byla tam krásná atmosféra, krásný hokej, hezká hala, ale hlavně hráč s číslem 13 Vladimír Martínek. Byl to můj velký vzor a od té doby bylo mým velkým snem a cílem dostat se do Pardubic a hrát hokej za Teslu...

... a povedlo se.

Ano, tento sen se mi splnil. V patnácti letech jsem

OTEVŘELI JSME PRO VÁS PRODEJNU VE VRCHLABÍ

ODBORNÉ
PORADENSTVÍ

30 TISÍC
POLOŽEK
NA E-SHOPU

ŠIROKÝ
SORTIMENT
NEJEN
ELEKTRA

TĚŠÍME SE NA VÁS DENNĚ OD 8 DO 19 HODIN NA ADRESE
LÁNOVSKÁ 1658, VRCHLABÍ, TEL: 605 231 329

PLANEO.CZ ▶

PLANEO

odešel studovat Střední průmyslovou školu elektrotechnickou do Pardubic, kde jsem si zahrál nejvyšší juniorskou extraligu. Trénovali nás vynikající trenéři pan Uher, pan Jäger. Byla to krásná léta, bylo v nich hodně dřiny a málo času na školu, kterou jsem vystudoval s odřenýma ušima. Výsledkem ale bylo, že jsme pro Pardubice po dlouhé době vybojovali titul Mistra ČSR a na Mistrovství ČSSR jsme obsadili druhou příčku. Poznal jsem skvělé hráče, mnoho kamarádů. Rád bych zde jmenoval takové osobnosti, jako byl Otakar Janecký, Evžen Musil, Pavel Skalický, Honza Velinský, Jiří Šejba a jiní. Studium na vysoké škole jsem odmítl, a tak jsem hned po maturitě 1. července 1975 narukoval do Dukly, vojenské tělovýchovné jednoty, kde jsem na Moravě strávil dva roky. A po nabídkách hrát hokej v Opavě, Havířově a Hradci Králové jsem se s osobních důvodů rozhodl pro návrat do Vrchlabí.

Jenom pro dokreslení, ve kterém roce se právě teď pohybujeme?

To se psal rok 1977 a právě v té době se ve Vrchlabí otevíral zimní stadion s umělou ledovou plochou. To byl veliký pokrok. Protože pokud chtěl hokej ve Vrchlabí konkurenčně uspět alespoň na krajské úrovni, tato výstavba byla nezbytně nutná. V té době již přírodní podmínky zužovaly provoz zimního stadionu maximálně na tři měsíce. A to už se hokej nedal dělat.

Zkusme ve stručnosti zrekapitulovat všechny funkce či pozice, kterými jsi zde prošel.

Vezme to asi heslovitě. Patnáct let jsem byl hráč A-mužstva; pět let asistent trenéra A-mužstva, které hrálo krajský přebor, což byla třetí nejvyšší soutěž v zemi; dva roky hlavní trenér juniorů; dva roky asistent trenéra a vedoucí mužstva v II. národní lize, které pak postoupilo do I. ligy, a tři roky jsem pak byl sekretář a vedoucí mužstva v I. národní lize. V dalších sezónách jsem pak byl manažer, organizační pracovník, sekretář nebo historik. V této funkci jsem vybudoval Síň slávy. No a když to vezmu mimo hokej, osm let jsem tady dělal strojníka. Ve třiceti letech jsem začal dělat ředitele zimního stadionu a jím jsem byl třicet šest let a dva roky teď tady dělám administrativu. Podtrženo sečteno, je to čtyřicet šest let, tedy téměř půlstoletí, jak říkáš.

Co tě bavilo nejvíc?

Všechno. Člověk měl štěstí, že si vždy kolem sebe vybuďoval tým lidí, na které bylo spolehnoutí a kte-

ré ta práce bavila a dávali jí vše. Ale samozřejmě opravdu asi nejvíce mě bavilo, když jsem dělal sekretáře a vedoucího mužstva v I. lize. To mělo opravdu profí úroveň. To byla paráda a zde jsem si přičichl k velkému hokeji.

Jak moc zásadní zlom byla pro zdejší hokej výstavba kryté haly? I já si velmi dobře pamatuji doby, kdy se zde hrál hokej a bruslilo se pod otevřeným nebem a vedle ledové plochy byla obrovská hromada rolbou posbíraného sněhu.

Jak už jsem se zmínil předtím, základ byla umělá ledová plocha, ale aby hokej ve Vrchlabí mohl čtít tradice a mohl se posouvat kupředu, další důležitou kapitolou byla výstavba sociálního zařízení – hráčských kabin, kabin pro hostující mužstva a pro veřejnost, regenerační linky, posilovny nebo ubytovacího zařízení – a toto se uskutečnilo v roce 1986. A tehdejší předseda městského národního výboru pan Štěpánek nechal vystavět ještě jedno patro navíc, kde se nacházelo sedm tříd základní školy. Byla to opět velká akce s velkým přispěním členů hokejového klubu. Opět každý člen klubu musel odpracovat 200 hodin zdarma. Vrchlabský hokej v té době již disponoval školičkou bruslení a pěti mládežnickými kategoriemi, A-mužstvo atakovalo čelo tabulky Krajského přeboru a rýsovala se možnost hrát kvalifikaci o II. ligu. Hokej ve Vrchlabí táhl, na derby s Trutnovem nebo Dvořem Králové nad Labem chodily tisícové návštěvy. Kvalitu utkání však ovlivňovaly přírodní podmínky jako déšť, sněžení či mlha a fanoušci začali skandovat „my chceme halu“. Neskutečné se stalo skutkem a po dlouhých a náročných jednáních se začalo s výstavbou zastřešení. Zde musím ale vyzdvihnout a poděkovat za usilovnou a velmi namáhavou práci k realizaci tohoto projektu panu starostovi Janu Sobotkovi, který byl významnou osobou při realizaci této stavby. Dílo se podařilo dotáhnout do konce a v říjnu 2002 jsme otevírali krásný zastřešený zimní stadion, který se stal chloubou našeho klubu a města. Pro mě to bylo maximum, po kterém jsem celé roky toužil. Byl to splněný sen můj a několika dalších generací, pro vrchlabský hokej a fanoušky něco neskutečného. No prostě „bomba“. Najednou člověk v den zápasu či tréninku nemusel koukat, jestli sněží, prší či není mlha. Sezóna se tím pádem protáhla na sedm až osm měsíců a mohlo se začít plánovat. Vedení města nám pomáhalo dotací a dalo nám zimní stadion do nájmu. Rázem se nám zvýšil počet mladých zájemců o lední hokej. Bylo to krásné

Hrát pod lízátkou je velká čest

Kapela Chinaski letos slaví třicáté narozeniny a chystá pro své fanoušky výjimečný koncert na zrekonstruovaném malšovickém stadionu v Hradci Králové. „Je to pro nás velká čest být první kapela, která udělá velký koncert pod lízátkou,“ říká frontman kapely Michal Malátný, který má k východočeské metropoli osobní vztah. Právě tady si kdysi koupil svou první elektrickou kytaru značky Jolana a jeho kolega, zesnulý bubeník a spoluzakladatel kapely Pavel Grohman, zde studoval na stavební průmyslovce.

✪✪ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Koncert, který proběhne v červnu, bude podle Malátného průletem celou třicetiletou historií Chinaski. „Dlouho jsme sestavovali playlist, protože jsme chtěli udělat ideální průřez celou naší diskografií,“ popisuje přípravu Malátný. Kapela si pro fanoušky připravila unikátní audiovizuální show: „Třicet let jsem sbíral vstupenky, plakáty, vísáčky a playlisty. To vše jsem zdigitalizoval a z těchto materiálů vznikly projekce, takže koncert bude i obrazově průletem celou naší historií.“

Významnou součástí koncertu budou speciální hosté. Největším překvapením bude vystoupení Jáchyma Grohmana, syna zesnulého bubeníka Pavla Grohmana. „Zahraje s námi tři tátovy písničky. Myslím, že táta by z něj měl velkou radost,“ říká Malátný. Dále se na pódiu objeví fantastická slovenská zpěvačka Ivana Regešová, smyčkový Unique kvartet a také původní zpěvačky legendární písně „Punčocháče“ – Jarmila „Jamajka“ Koblíková a Daniela Čelková. Jako exkluzivní předkapela vystoupí mladá zpěvačka Tereza Balonová se svou kapelou.

Hradec Králové je pro kapelu Chinaski důležitým městem. „Kapela vznikla v Jičíně a Hradec byl naše krajské město, často jsme sem jezdili. Jeden čas měl Pavel pronajatou slavnou hospodu U Cikána, kde jsme mockrát vystupovali. Byly to ty zlaté, krásné devadesáté léta, která jsme si užili se vším vřady,“ vzpomíná Michal Malátný s nostalgii. Dodává, že při zmínce Hradce se mu ihned vybaví hospoda Pod Věží a kvasnicové pivo.

Významným milníkem v historii Chinaski byla tragická smrt Pavla Grohmana v roce 2008. „Byl to opravdu hrozný šok, ale ani na chvíli mě nepadlo, že by kapela měla skončit. Pavel by to určitě nezabíhal a chtěl by, abychom hráli dál,“ popisuje Malátný obtížné období, které kapela překonala

hlavně prací ve studiu. Další zásadní proměnou prošla kapela v roce 2017, kdy přišli noví členové. „Měl jsem pocit, že z kapely vyprchala společná energie, a pokud to máme dělat dál, muselo se něco změnit,“ říká Malátný. Do skupiny tehdy přišli klávesista Honza Steinsdorfer, bubeník Lukáš Pavlík a baskytarista Tomi Okres. „S nimi nám energie začala zase fungovat.“

Frontman se také otevřeně svěřil s tím, že jeho skutečné já je úplně jiné než jeho pódiová image. „V civilu jsem velice introvertní, uzavřený člověk. Michal Malátný je moje role a tam se můžu zbláznit. Lidé to mají rádi, takže mě tu roli baví hrát,“ uzavírá zpěvák. Velký hradecký koncert kapely Chinaski, který proběhne v sobotu 7. června na stadionu pod lízátkou, bude nejen oslavou třiceti let kapely, ale i vzpomínkou na jejich cestu od improvizovaných nástrojů k vyprodaným arénám. ■

období plné nadšení a elánu. Teď záleželo už jen na vedení a funkcionářích klubu, jak danou situaci využijí ku prospěchu klubu, veřejnosti a města.

S hokejem máš nepochybně spojenou celou řadu vzpomínek či zážitků. Na který vzpomínáš nejvíc či nejraději?

Nejraději vzpomínám na náš postup do I. národní hokejové ligy. To bylo úžasný. Celé Vrchlábí žilo hokejem. Na utkání doma byla téměř vyprodaná hala, na utkání u soupeřů jezdilo mnoho našich fanoušků. Byly to těžké boje o postup a závěrečné finále s Chrudimí, která byla nabitá bývalými reprezentanty z Pardubic. To byl svátek hokeje. Oslavy postupu na vrchlabském náměstí, to bylo takové malé Nagano. No prostě euforie a zážitek na celý život. První liga, to byla další fantazie, krásné zápasy, kvalitní hokej a mužstva s tradicí jako Kometa Brno, Dukla Jihlava, Chomutov, Hradec Králové, Kladno nebo Znojmo. Byla to úžasná příležitost a inspirace pro všechny naše mladé hráče.

Jakou budoucnost má podle tebe zdejší hokej?

Vrchlabský hokejový klub má stabilizovanou a dobrou úroveň – od mládeže až po A-mužstvo –

skvěle podpořenou majitelem klubu panem Alešem Cermanem a managementem (Jiří Jakubec a další). Má velkou podporu od města a všech partnerů. Co se týče sportovní úrovně, práce s mládeží je na velmi dobré úrovni. Co se A-mužstva týče, II. liga je pro velikost a počet obyvatel města Vrchlábí dostačující a kvalitní soutěž.

Na závěr: chtěl bys něco vzkázat čtenářům Vrchlábínek a potažmo fanouškům zdejšího hokeje?

Město Vrchlábí mi přirostlo k srdci. Mám to tady rád, líbí se mi zde a se životem v podhůří Krkonoš jsem spokojen. Mám zde mnoho dobrých kamarádů, přátel a vždy se sem rád vracím. Všem čtenářům Vrchlábínek přeji hlavně zdraví. Vážme si jeden druhého a radujme se z každého nového dne, protože ten je jen jednou za život. Vrchlabskému hokeji přeji mnoho krásných hokejových zážitků, hodně dobrých výsledků, a ať se mu i nadále daří výchova mladých talentovaných hokejistů. Jakýkoliv sport je krásný, někdy náročný, někdy emotivní, někdy přináší zklamání, někdy radost, ale je zdravý a pro formování osobnosti člověka důležitý. Přesto, jak zní naše motto: „Sportu zdar a hokeji zvlášť – vítězí ten, kdo věří“. ■

Nové produkty, trhy i ambice

Společnost MZ Liberec, která sídlí v Rudníku u Vrchlabí a je největším tuzemským výrobcem technologií rozvodů medicínálních a technických plynů pro zdravotnická zařízení, zahájila výrobu nové generace produktů a úspěšně dobývá nové trhy. „Cílem pro rok 2025 je obrát kolem 470 milionů korun,“ prozrazuje ředitel MZ Liberec Marek Matěják.

Začátkem letošního roku se společnost představila již podruhé v řadě na prestižním veletrhu zdravotnické techniky Arab Health v Dubaji. Tato účast přišla po období, které Marek Matěják označil za „několikaletý veletržní půst“. „Tentokrát jsme ale měli světu skutečně co ukázat v podobě našich výrobků. Představili jsme hlavně nový stropní stativ s unikátní zdrojovou hlavou. Má naprosto revoluční design a technické parametry, které patří mezi nejlepší na světě,“ poukazuje ředitel společnosti.

Zařízení určené pro operační sály slouží nejen k distribuci medicínálních plynů, ale disponuje i odkládacími prostory pro monitory a policemi pro další příslušenství, čímž výrazně zlepšuje ergonomii pracoviště. „Bylo to přesně to, čím jsme se chtěli pochlubit, a vyplatilo se nám to,“

říká Marek Matěják s tím, že cílem bylo oslovit především nové zákazníky a trhy. Díky této rovině, která do prodeje půjde zhruba v červnu, zaznamenala firma velmi pozitivní ohlas a obdrží měsíčně desítky poptávek z mnoha zemí, zejména Anglie, Irska a Skandinávie.

Průlom ve Skandinávii, první realizace v Indii

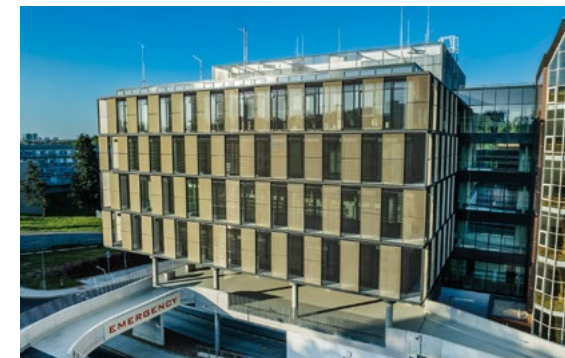
Právě severský region přitom pro MZ Liberec dlouho představoval spíše neznámou oblast. „Do Skandinávie jsme v minulosti dodávali skutečně jen drobnosti. Dlouho jsme tam hledali strategického partnera, protože jde o region velmi protektivní a náročný na kvalitu, design i celkové pojetí výrobků,“ vysvětluje ředitel Matěják. Zlom nastal díky spolupráci s významnou švédskou skupinou Addtech. „Jedná se o opravdu velkého hráče na trhu, který zastřešuje na sto firem s obrátem kolem 20 miliard euro. Nás zajímá jejich divize Medical, kde jde o tři firmy, které působí v pěti severských zemích – Dánsku, Norsku, Švédsku, Finsku a na Islandu,“ přibližuje Marek Matěják.

Nová spolupráce přinesla pro českou společnost mimořádný úspěch: „Celá skupina Addtech se totiž rozhodla ukončit výrobu MedTech v řešení Dánsku a Norsku a převést ji k nám. Přesvědčili jsme je vysokou kvalitou výroby, technologickou úrovní i efektivitou nákladů,“ říká hrdě Matěják. Projektový manažer Jan Šeberka přidává další pohled: „Ve Skandinávii je v nemocnicích kladen velký důraz na příjemné, domácí prostředí. Je potvrzené, že emoce hrají při rekonvalescenci důležitou roli, čím se v nemocnici cítíte lépe, tím se doba hospitalizace zkracuje. Tato filozofie nám velmi vyhovuje. Naše produkty jsou totiž koncipovány právě v tomto duchu, aby se pacient cítil spíše jako v hotelu než ve sterilní nemocnici. Díky spolupráci s designovým studiem se nám podařilo vytvořit opravdu unikátní řešení, které je estetické a zároveň technicky špičkové. Je to určitě jeden z důvodů, proč se spolupráce rozvinula.“

Již brzy poputuje do norského města Bodø první menší referenční zakázka v hodnotě kolem dvou milionů korun, což je pouze začátek dlouhodobé a ambiciózní spolupráce. „Naším cílem je být mezi dvěma nejlepšími výrobci v oboru,“ uvádí Marek Matěják.

Dalším zahraničním teritoriem, kam MZ Liberec výrazněji vstupuje, je Indie. „O indický trh usilujeme dokonce déle než o skandinávský, ale složitost místního prostředí a kulturních odlišností nás brzdily,“ přiznává Marek Matěják. „Indie je velmi specifická. Museli jsme si zvykat na jiný styl komunikace i způsob obchodního vyjednávání, který je

tam mnohem složitější,“ přidává se Jan Šeberka. Nakonec se ale podařilo najít dva silné místní partnery, což bylo klíčové. „Ta jedna výrobní firma nás opravdu moc překvapila, jaké má moderní prostředí a technologie, jak fungují jednotlivé procesy i bezpečnost práce,“ dodává.

Po osmi měsících intenzivní spolupráce se podnikové firmě podařilo realizovat v nejlidnatější zemi světa první významné projekty – dodávky pro Univerzitní nemocnici v Nagpuru a prestižní JJ Hospital v Mumbai, kterou lze významem přirovnat k českému IKEMu. „Indie je pro nás sice vzdálená, ale zároveň nesmírně perspektivní, zejména kvůli velkým vládním plánům na zvýšení dostupnosti kvalitní zdravotní péče pro co nejvíce lidí. Řekli jsme si: Kdy jindy než teď,“ konstatuje Jan Šeberka, který má indický trh na starost. „Na druhou stranu se musíme vypořádat s velkým tlakem na cenu, což nás nutí přijímat opatření ve výrobě a optimalizovat procesy, podobně jako jiné firmy z různých odvětví.“

Domácí trh s velkými projekty i vlastní showroom

V Česku a na Slovensku má společnost MZ Liberec stabilní a silnou pozici lídra. „U nás poskytujeme zákazníkům komplexní služby – od přípravy projektové dokumentace až po finální instalace a servisní podporu. To nám dává velkou výhodu,“ uvádí Marek Matěják.

V současnosti firma dokončuje projekt v nemocnici v Rychnově nad Kněžnou, v Praze na Motole a Bulovce. A připravuje se na velké zakázky v Liberci,

Hradci Králové či Olomouci. Na Slovensku, kde podle něj z politických důvodů trh dlouho spal, se nyní chystají dokonce ještě větší projekty – v Banské Bystrici, v univerzitní nemocnici v Martine nebo ve vojenské nemocnici v Prešově. „Každý z těchto projektů má pro nás hodnotu v našich cenách výrobků kolem 200 milionů korun. Soutěžit by se měly v druhé polovině roku. Máme ambici získat minimálně jeden, ideálně dva z těchto tří projektů,“ usměje se ředitel společnosti.

V listopadu loňského roku také firma v Rudníku otevřela nový showroom, který slouží nejen k prezentaci nejnovější generace výrobků pro klienty, ale i jako školicí centrum. „Pravidelně tu školíme naše partnery ze zahraničí, měli jsme zde teď lidi ze Španělska, Bulharska, Kypru a Německa. Rádi bychom ale přilákali český zdravotnický personál, zatím zde bylo jen pár jednotlivců, zejména nám jde o zdravotní sestry, biomedicínské inženýry i techniky, aby mohli přímo v akci vidět nejmodernější technologie a ergonomická řešení, která nabízíme,“ říká Marek Matěják. Podle něj showroom nabízí různé typizované pracoviště a ukazuje možnosti, jak efektivně využívat vybavení pro bezpečnější a pohodlnější práci. „Chceme, aby se lidé v českých nemocnicích mohli inspirovat a uvědomit si, jak výrazně se může zlepšit prostředí operačních sálů i běžných oddělení díky našim produktům. Budeme rádi, když nás budou kontaktovat přímo a domluví si u nás návštěvu či školení,“ vyzývá ředitel MZ Liberec.

Čech vůbec. Spolupracujeme s ním již dva roky a jeho design zásadně ovlivnil naše výrobky. Právě díky designu získáváme lepší pronikání na zahraniční trhy,“ vypravuje Jan Šeberka. Firma se také připravuje prezentovat na květnové konferenci Czech Trade, kde představí konkrétní dopady kvalitního průmyslového designu na úspěch firmy na světových trzích.

Co se týče čísel, rok 2024 byl pro společnost MZ Liberec sice nadstandardní, avšak trochu za očekáváním. „Měli jsme poměrně vysoko nasazenou laťku, protože předchozí roky jsme pravidelně překonávali rekordy. Proto nás letošní výsledek trochu zklamal, přestože v zásadě šlo stále o nadprůměrný rok,“ vysvětluje ředitel Marek Matěják. Způsobené to bylo i tím, že část zakázek se posunula do roku 2025, ten by měl být pro společnost výrazně úspěšnější. „Očekáváme spuštění několika velkých projektů, které se snažíme získat, a zároveň se intenzivně zaměřujeme na rozvoj nových regionů, jako jsou Indie, Skandinávie a Balkán. Nyní také uvádíme nové výrobky do sériové výroby, což je moment, který chceme maximálně využít a dát o tom vědět celému světu,“ prohlašuje Marek Matěják.

Cílem MZ Liberec, která má dvě stovky zaměstnanců, je dosáhnout v roce 2025 obrátu zhruba 470 milionů korun, ideálně překročit hranici půl miliardy korun. „Pokud se nám podaří získat připravované velké zakázky a úspěšně rozvinout nové trhy, věřím, že nás v následujících letech čeká výrazný růst. V období od roku 2026 do roku 2029 očekávám meziroční navyšování obrátu, podpořené všemi zmíněnými kroky,“ uzavírá optimisticky ředitel Marek Matěják. ■

Podstatnou roli ve strategii firmy hraje spolupráce s renomovaným designovým studiem Divan Design. „Prof. Doc. M. A. Ivan Dlabač z Divan Design získal loni prestižní evropské ocenění jako první

Příběh vrchlabských varhan

Jmenuji se Jan Fejgl, je mi sedmáct let a na varhany hraji necelé tři roky. Předtím jsem sedm let hrál na klavír, a když jsem v roce 2022 absolvoval, přemýšlel jsem, co dál. Tehdy jsem si vzpomněl na zážitek z dětství: bylo mi asi osm let, když jsem v rámci Noci kostelů navštívil kostel sv. Vavřince. Během prohlídky mě tehdejší varhaník a regenschori Radek Hanuš nechal jako malého klavíristu zahrát si na tamní varhany. Právě tato vzpomínka mě po letech inspirovala, a tak jsem se na podzim 2022 stal varhaníkem – a pan Hanuš mým učitelem.

Od té doby jsem vystoupil na několika koncertech a ve volném čase jsem si zahrál na víc než sedmdesáti varhanách po celé republice. Každé jsou jiné – od malých nástrojů ve venkovských kostelcích až po monumentální varhany v katedrálách. Tohle cestování prohloubilo mé znalosti o varhanách, které jsou díky své rozmanitosti fascinujícím a jedinečným hudebním nástrojem. Zjistil jsem také dvě důležité věci: naše vrchlabské varhany jsou v lecčem specifické a výjimečné – a bohužel jsou také ve špatném stavu.

Když byl ve Vrchlabí roku 1889 postaven nový kostel sv. Vavřince na náměstí Míru, dostal i nové varhany od slavné firmy Gebrüder Rieger z Krnova. Jsou vestavěny do novogotické dubové skříně a odrážejí romantický hudební ideál. Mají dva manuály, pedál a přibližně 1200 píšťal ve 22 rejstřících. Právě díky nim získala firma Rieger zakázky i jinde – třeba v klášterním kostele sv. Augustina, ve Špindlerově Mlýně nebo Horním Maršově. Ty vrchlabské ale zůstávají největším nástrojem firmy v regionu.

V 70. letech byly však varhany neodborně upraveny varhanářem Františkem Čálkem – vyměnil čtyři rejstříky, včetně jazykového, a přiblížil nástroj „baroknímu zvuku“, čímž došlo k nesouladu se zbytkem romanticky laděného nástroje. Nové rejstříky navíc vznikly z nekvalitních či upravených píšťal, což zhoršilo celkový zvuk. V roce 2006 byl jeden původní rejstřík vrácen, ale jen částečně. Varhany tak trpí nejen touto necitlivou úpravou, ale i stářím a tím, že dosud neproběhla jejich generální oprava.

Když jsem začínal, netušil jsem, že s nástrojem není něco v pořádku. Postupně jsem ale pochopil, že oprava je nezbytná. Kontaktoval jsem proto profesora Václava Uhlíře, organologa královéhradecké diecéze. Ten varhany prohlédl a navrhl řešení. Podařilo se získat výhodnou nabídku na opravu a s panem farářem Šlégrem jsme založili dobročinnou sbírku na portálu Donio. Do dnešního dne (18. dubna, pozn. red.) se vybralo přes 45 tisíc korun, přibyla i krajská dotace 75 tisíc a sbírka v kostele přinesla dalších 18 tisíc. Zbýlé peníze má pomoci vybrat benefiční koncert v neděli 11. května od 18:00. Srdečně zveme nejen všechny, kterým na tomto nástroji záleží.

Pokud se prostředky podaří vybrat, oprava začne během léta a dokončena by měla být v září. Na podzim nás tak čeká slavnostní pozhánání a premiérový koncert na znovu oživeném nástroji. Díky všem dárcům – právě díky vám mohou vrchlabské varhany opět znít ve své původní kráse. ■

Jan Fejgl

Čeští turisté jsou stejně nároční jako Němci

Za pár týdnů odstartuje letošní hlavní cestovatelská sezóna. Jednou z tradičních vrchlabských jistot pro nákup zájezdů nebo dovolenkových pobytů doma i v zahraničí je cestovní kancelář Ingtours. Co je u ní nového a jaká jsou očekávání od letošní sezóny, prozradil v rozhovoru pro Vrchlabinu její majitel Ivan Bäuml.

🗣️ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ARCHIV INGTOURS

Naposledy jsme spolu dělali rozhovor do Vrchlabinek zhruba před šesti lety. Co nového se od té doby u vás stalo?

Na úvod bych rád zopakoval základní informace o nás. Ingtours zde působí od roku 1990. Předmět naší obchodní činnosti je konstantní a stojí na třech základních pilířích. Prvním pilířem je prodej zahraničních zájezdů, které prodáváme provizně. Druhou oblastí je prodej tuzemska a částečně

i zahraničí vlastní dopravou, na což máme vlastní web a vlastní produkt. A třetí věc je aktivní cestovní ruch, kdy zajišťujeme příjezdy zahraničních návštěvníků do České republiky, a to jak ve formě skupin, tak i jednotlivců.

Dobře. A jsou tedy nějaké novinky?

Ano, máme jednu zásadní změnu. Od října loňského roku jsme se stali franšízou největšího internetového prodejce zájezdů Invia.

Má tato skutečnost nějaký dopad na vaši nabídku?

Dále působilme jako společnost Ingtours, nicméně zahraniční zájezdy prodáváme jako franšízant agentury Invia a jako Invia vystupujeme i navenek. Invia si tímto krokem rozšiřuje portfolio a svůj prodej. Dříve jsme zahraniční zájezdy pod názvem Ingtours prodávali provizně pro různé cestovní

kanceláře jednotlivě. Tím, že jsme se stali franšízantem, tento model skončil. Ale na druhé straně to má výhodu, že v rámci Invia sdružujeme zhruba 300 až 350 cestovních kanceláří, tudíž se nabídka pro tento produkt výrazně rozšířila. Samozřejmě využíváme též veškerých výhod Invia včetně reklamy, rezervačního systému a tak dále. Ale to neznamená, že jsme jako Ingtours zmizeli. Produkty z dalších dvou pilířů naší nabídky totiž prodáváme stále pod tímto názvem a máme dohodu, že tak můžeme činit.

Jaká jsou vaše očekávání pro nadcházející sezónu?

Jak jsem již zmínil, prodej zahraničních zájezdů pod hlavičkou Invia jsme zahájili loni v říjnu. Zatím nemůžeme dělat nějaké zásadní závěry, protože prodáváme de facto půl roku. Určitě máme zájemce o zájezdy, a tudíž jsme spokojeni. Prodej probíhá v určitých vlnách. První přišla v lednu. Pak se to utlumilo a nyní na začátku dubna, když děláme tento rozhovor, lze říci, že se lidé zase probouzejí a začínají zahraniční zájezdy poptávat. V této příležitosti bych rád zmínil, že máme pode-

psanou smlouvu i se společnostmi ŠKODA AUTO, ARGO-HYTOS a Kablo Vrchlábí a pro ně a pro jejich zaměstnance máme speciální nabídky. Ale zpět k našim očekáváním. Věříme, že sezóna bude dobrá, přestože vlivů, které na to působí, je hodně. Od mezinárodní situace přes volby až po cla. A dlužno dodat, že pokud se člověk dnes podívá na zpravodajské portály na internetu, tak to působí velmi depresivně. Ale věříme, že turistika jako pevná součást lidského života bude fungovat dál

INZERCE

invia

Rodinná dovolená u moře nezapomenutelné léto!

S rodinou k moři

- ✓ Nízká záloha
- ✓ Široká nabídka destinací, hotelů i termínů
- ✓ Děti zdarma u vybraných zájezdů

Naši partneři:
Využijte zajímavé bonusy pro zaměstnance!

ARGO-HYTOS **KABLO VRCHLABÍ** **SKODA**

it INGTOURS VRCHLABÍ **ingtours s.r.o., Zámecká 1453, Vrchlábí**
Otevřeno: pondělí – pátek od 9:00 do 17:00 hodin
Tel.: 702 093 598 | E-mail: filip.blazek@invia.cz

GENERÁLNÍ PARTNER

wohn-BAU®

Specialista na stavební systémy

SOBOTA

14/6/2025

TRUTNOV **Krakonošovo náměstí**

WOHNOUT BUTY • UDG AC/DC TRIBUTE SUFFERING SOULS

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENA

a další

vstupenky kupuj zde

KUP VSTUPENKU CZ

WWW.PIVOFEST.CZ

IVAN BÄUML

INZERCE

a potřeba lidí odpočinout si od práce při cestování tu bude přetrvávat.

Myslíte, že vlivy či negativní faktory, které jste zmínil, mohou lidi od cestování odradit?

Nemyslím si, že je to ohrožující faktor. Jsem spíš toho názoru, že lidé situaci sledují a rozhodnou se později a rozvážněji.

Zkusme nyní představit produkty, které tvoří druhou větev vaší nabídky.

Máme vlastní webovou aplikaci, která se jmenuje hotel-penzion.cz, kde máme komplexní nabídku pro individuální turisty. V této aplikaci nabízíme ubytování ve zhruba 1200 hotelech v České republice. A protože to je nabídka pro individuální turisty, tedy pro ty, kteří pojedou autem, kromě České republiky máme poměrně slušnou nabídku na Slovensko či Maďarsko. Dál jsme se rozšířili do Polska, kde máme dost širokou nabídku na Baltu, a máme tam i nabídku na Slovinsko, Chorvatsko, Itálii a Rakousko. Naši nabídku neustále doplňujeme o nová místa a další hotely. Důležité je, že na našem webu máme i nabídku na poptávku. To znamená, že když klient na náš web přijde, tak si na něm může poptat ubytování v různých termínech a čerpat tam i naše různé balíčky nebo tam je i možnost sjednat si ubytování přímo on-line.

Když zůstaneme doma v České republice, o které oblasti je největší zájem?

Předně to musíme rozdělit na zimu a léto. Pokud jde o zimu, naše specializace je samozřejmě na Krkonoše, ale máme poměrně velkou poptávku i na Jeseníky a Beskydy. Kapacity máme i na Šumavě. S létem se spojena hodně voda, tudíž máme dostatečnou nabídku na Máchovo jezero, pak jde hodně jižní Morava, tedy oblast kolem Hodonína a Znojma. Z hor je nejvíce poptávaná Šumava a Krkonoše.

Která místa si naši lidé, pokud jedou takto individuálně, vybírají z vaší zahraniční nabídky?

To nelze přesně určit, protože každý rok se to docela výrazně proměňuje. Ale nabídka se rozprostírá do více zemí a lokalit. My si ale záměrně vybíráme především takové země a místa, u nichž cítíme, že to pro naše klienty bude zajímavé. Když si lidé u nás tyto služby vybírají, poprosíme je i o vyplnění formuláře, kde nám

Kia Sportage.

Využijte akční nabídku.

Movement that inspires

Již od
629 980 Kč
s DPH.

Zbrusu nová Kia Sportage byla navržena tak, aby ve všech ohledech vynikala. Od atraktivního a moderního designu SUV až po kabinu, která je prostornější a všestrannější než kdy v minulosti, překypující nejmodernějšími intuitivními funkcemi.

OlfinCar

OLFIN Car s.r.o.
Hradecká 146, 541 01 Trutnov
Tel.: 498 501 231
E-mail: kia.prodej@olfincar.cz
www.olfincar.cz

pak napíše, jak se jim pobyt líbil, případně kterou jinou destinaci by preferovali.

Je tento produkt určen jen pro české klienty?

Stránku s touto nabídkou prezentujeme i do Německa a do Polska. Tudíž i klienti z těchto zemí mohou prostřednictvím našeho webu tyto pobyty poptávat a poptávají je. A tím vlastně volně přecházím na náš třetí produkt, kterým je aktivní cestovní ruch.

Co je jeho obsahem?

Tento produkt se odvíjí na dvou bázích. Jednak je to individuální turistika a pak to jsou skupiny, pro které zajišťujeme ubytování, ale i dopravu, průvodcovské služby a tak dále. Tento produkt je postaven na bázi pevné programové nabídky a také je zde jiné věkové složení. Tyto autobusové zájezdy většinou využívají lidé ve věkové skupině 50+. Ti mladší spíše preferují individuální turistiku.

V poslední době si všímám, jak Polsko investovalo do své propagace jako turistické destinace. Vzhledem k postupnému oteplování, ale i investicím do tamní infrastruktury se domnívám, že v této sousední zemi vyrůstá turistický šampion pro příští roky. Nemyslíte?

Já si dokonce myslím, že Polsko – pokud jde o turistiku – bylo z naší strany velmi dlouhou dobu podceňované. Máte pravdu, že Poláci jdou velmi intenzivní cestou. Musím říci, že polské pobřeží na Baltu je celé nové a hezky udělané. To samé platí i o polských Krkonoších či polské straně Tater. Mají i rozumné cenové relace. Musím potvrdit, že

loni i letos začali Češi ve velkém Polsko poznávat, a myslím si proto, že tato země bude do budoucna černým koněm. Stačí se podívat například jen na dopravní infrastrukturu a všichni vidí, jak moc jsme oproti nim při jejím budování zaspali.

V cestovním ruchu se pohybujete už dlouhou dobu. Pozorujete v posledních letech vzrůstající nároky českých turistů?

Určitě. Kdybych měl srovnat klienta například v roce 1990 a nyní v roce 2025, klient v roce 1990 byl pro nás jednodušší z pohledu prodeje, protože ta poptávka byla enormní. Rozvojem globalizace, internetu a tak dále se z našich klientů stali stejně nároční klienti, jako jsou Němci nebo Rakušani, a od nás to vyžaduje jiný způsob prezentace. Není možno klienta podceňovat, protože už leccos zná, leckde byl a srovnává kvalitu nabídky a cenu. Přidaná hodnota, která kdysi byla někde třeba na pátém místě, je nyní první. Tím v žádném případě nechci nijak snižovat klienta v devadesátých letech, ale je to zkrátka vývoj.

Abychom to na závěr shrnuli. K vám tedy mohou přijít lidé, kteří mají už konkrétní představu, ale i ti, kteří si od vás klidně nechají poradit.

Přesně tak. Stane se, že přijde klient a má na papírku tři hotely ve třech destinacích. My mu to ukážeme a poradíme, co bychom z těch tří nabídek třeba preferovali my sami. Pokud klient ví, co by rád, je to samozřejmě rychlejší. Ale když sem přijde klient, který řekne, že by někam rád jel, ale neví kam, sedí tu třeba hodinu a my mu poradíme. A samozřejmě to pak celé zajistíme. ■

SEZONA VRCHOLÍ!

Doufal jsem, že squash přiroste Čechům více k srdci

„Squash je hra pro dva nebo čtyři hráče podobná ricochetu. Hraje se na uzavřeném hřišti se speciálními raketa-mí a míčkem určeným pro squash,“ píše se na Wikipedii. Čím nás může squash okouzlit? Jak vypadaly počátky squashe u nás v Česku? A jakou roli v nich hraje malá krkonošská vesnice Poniklá? Nejen o tom promluvil pro květnové Vrchlabinky průkopník tohoto sportu a bývalý úspěšný squashista Miloš Pokorný.

✎ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV MILOŠE POKORNÉHO

Vzpomínáš si na své první seznámení se squashem?

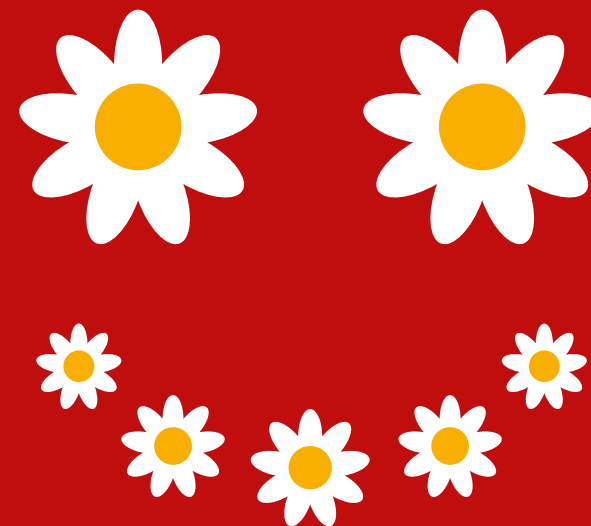
Můj strýc emigroval za totality do Anglie, což byla a je squashová velmoc. Byl to právě on, kdo se squashem seznámil mého tátu. V roce 1979 jsme emigrovali i my, tedy já společně se sestrou a rodiči, a to do Holandska. Táta zjistil, že v městečku, do kterého jsme se přistěhovali, je squashové centrum, a začal se squashi stejně jako jeho bratr věnovat. Když mi bylo deset, vzal mě s sebou. Hned mě to bavilo! Několik let jsem současně hrál i fotbal, později to už ale nešlo skloubit a já si mezi těmito dvěma sporty vybral squash.

Proč zvítězil squash nad fotbalem?

Hlavně proto, že je squash individuální sport. Na kolektivních sportech mi vždy vadilo, když jsem viděl, že do toho můj spoluhráč nedává sto procent a já s tím vůbec nic nezmůžu.

Čím tě okouzlit konkrétně squash?

Od začátku se mi líbilo, jak je squash rychlý a dynamický. Hráč může trefit míčkem zeď tak tvrdě, jak jen chce a dovede. To nabízí ohromnou možnost se vybit. Žádný jiný sport, kde by tohle bylo proveditelné v takovéto míře, mě nenapadá. Treba v případě tenisu odletí míček při vyvinutí určité síly a rychlosti z kurtu pryč. Ve squashi zůstává vždy ve hře. V době, kdy jsem se mu už věnoval

At' v květnu všechno kvete.

Starosti s tiskem přehodte na nás
a nám i Vám rozkvetou úsměvy na tváři.

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

na vyšší úrovni, jsem pochopil, proč ho někteří lidé přirovnávají k šachům. Squashista musí i v té neuvěřitelné rychlosti promýšlet, jak co hrát, aby jeho soupeř míček „nevybral“, aby chyboval... Je těžké stát se doopravdy dobrým squashovým hráčem.

V devadesátých letech ses společně se svojí rodinou vrátil zpět do své rodné země. Kdy jste si řekli, že tady chcete rozšířit povědomí o squash?

Tenkrát jsme se rozhodli postavit v Poniklé hotel. Ten na sebe bohužel nevydělával, a tak jsme hledali způsoby, jak ho zachránit a nadále provozovat. Tátu napadlo, že v hotelu vybudujeme squashový kurt. V Poniklé tak vznikl třetí squashový kurt v České republice.

Jak na takovou novotu reagovali místní?

Členové naší rodiny byli v Poniklé vnímáni jako „to jsou ti Holanďani“. Je mnoho místních, kteří k nám za ta léta, co jsme hotel provozovali, nikdy nezavítali. Někteří se naopak přišli podívat a chtěli si squash vyzkoušet. Těch bylo ale pár, spíše k nám nejprve dojížděli zájemci z Jilemnice a Vrchlabí.

Postupně jsme začali stavět kurty po celém Česku, squash se rozrůstal a do hotelu tak jezdili lidé z různých koutů republiky, kteří měli zájem nejen o ubytování, ale i o tréninky vedené mnou a mým tátou. To byly moc hezké časy.

Rostlo na počátku nadšení pro squash rychle? Myslí napříč Českou republikou.

Ano, šlo to až nečekaně rychle. Mám pocit, že Češi se snadno nadchnou pro nový sport. Bohužel se mu ale stejně tak snadno přestanou věnovat ve chvíli, kdy začne být trendy sport jiný. Lidí, kteří tady v Česku hrají squash, ubývá. Přitom je to

VÝLETNÍ sezónka

od 490 Kč
AKČNÍ CENA
do 31. 5.

Nekonečná zábava v Krkonoších od května do října!

bluestyle

LAST MINUTE LÉTO

Miluji, když už se nemůžete dočkat

ŠIROKÝ VÝBĚR
ZA SUPER CENY

REZERVUJTE PRÁVĚ TEĎ
více na blue-style.cz

70
POBOČEK

Neomezené jízdné na lanovky a vstupy na atrakce

Dospělí za 1 390 Kč / Děti od 490 Kč

- ✓ Stezka korunami stromů Krkonoše
- ✓ Lanovka Černohorský Express
- ✓ Lanovka Portášky
- ✓ Lanovka Hnědý vrch
- ✓ Rozhledna Hnědý vrch
- ✓ Herní krajina Pecka
- ✓ Dětský park Kabinka
- ✓ Minigolf na Formánkách
- ✓ Emilův lesní svět
- ✓ Vstup na desítky letních akcí

Seženete na www.skiresort.cz

SkiResort
ČERNÁ HORA - PEC

zdravý sport, který si můžete zahrát jen tak s kamarády, aniž byste ho bravurně ovládali. Ten úpadek popularity je za mě velká škoda.

Squashové kurty jsi budoval společně se svým otcem. Jaký měl společný zájem a současně společný byznys vliv na váš vztah?

Dokud táta žil, věnoval jsem se především profesionálnímu hraní squashu. Co se firmy týče, pomáhal jsem tátovi s prací na počítači a organizoval exhibice. Zpětně vnímám, že to byla vlastně pohoda. Až po tátově smrti jsem se seznámil s tou horší stránkou byznysu. Bylo mi dvacet šest a převzal jsem vedení firmy a zadlužený hotel. Najednou. Ze dne na den.

Předčasná smrt tatínka, nový svět byznysu... Jak ses s těmito změnami ve svých šestadvaceti letech vyrovnával?

Kvůli dluhu na hotelu jsem se prostě musel honem rychle sebrat, začít makat a učit se za pochodu. Nic jiného mi nezbývalo. Banka nepočkala, až já dotruchlím. Rekl jsem tátovi do nebe, že to zvládnou, a zvládnul jsem to. Smutné je, že jen co se mi podařilo doplatit dluh, zájem o hraní squashu v Poniklé opadl. Tím, že jsme stavěli tolik kurtů, vytvářeli jsme sami sobě konkurenci. Jen v Česku jsme jich postavili více než sedm set. Lidé k nám jezdili méně a méně a nakonec jsem hotel stejně po letech prodal.

Předpokládám, že v těch šestadvaceti byla tvoje závodní kariéra hodně upozaděna.

Ukončena.

Mrzí tě to zpětně?

Více mě mrzí, že jsem nešel na vysokou školu. Chtěl jsem vystudovat medicínu a stát se doktorem. Jako aktivní hráč jsem si říkal, že si školu dodělám později, a odkládal to. Jasně, existuje mnoho vrcholových sportovců, kteří zvládají i studium. Na to bych já neměl. Když se totiž něčemu věnuji, dávám do toho sto procent. Takže ano, tohle je něco, co mě sem tam zamrzí. Zároveň jsem ale se svým životem spokojený a nemám si vlastně na co stěžovat.

Jaký jsi býval hráč? Jaké byly tvoje přednosti a slabiny?

Mojí předností byla určitě rychlost a dobrá fyzická. A co bylo mojí slabinou? Teď se tak

Elektromobily Ford

Dvoudenní testovací jízdy

POZNEJTE PŘEDEM, ČO KUPUJETE
DVA DNY, KTERÉ ZMĚNÍ VÁŠ POHLED NA ELEKTROMOBILY

Je čas zahodit předsudky a zjistit, co znamená tichá síla, okamžitý výkon a plynulá jízda. Nebo už máte jasno, že váš další vůz bude elektrický? Pak zbývá jediné – vybrat si ten pravý!

Ford

AUTO TRUTNOV
www.autotrutnov.cz 499 816 542

Krabičková dieta

Dieta
pro Tebe

Jezte zdravě, hubněte zdravě
a hlavně s rozumem.

+420 724 299 375

Věnceslava Metelky 66,
512 11 Vysoké nad Jizerou

www.dietaprotebe.cz

Nesleduju, úplně jsem z toho vypadl, nemůžu tedy Honzova slova ani potvrdit, ani vyvrátit. Honza byl extrémní a rychle se rozvíjející talent. Možná je proto překvapený, že má zlepšování u jiných hráčů pomalejší vývoj. Já osobně si myslím, že na to může mít vliv i ten úpadek popularity squash, o kterém jsme se už v rozhovoru bavili. Nestaví se tolik nových kurtů, nepřibývá tolik nových hráčů. Mrzí mě to. Doufal jsem a věřil, že squash přiroste Čechům k srdci více.

Jaký je tvůj vztah ke squashi dnes?

Od té doby, co jsem upadl na skialpech a vyklouobil si rameno, squash téměř nehraji. Stavění kurtů jsem měl vždycky rád a je tomu tak dodnes. Naše kurty jsou po celé Evropě a já si moc přeji, aby se i nadále rozrůstaly. Vkládám naději do olympijských her v roce 2028, na kterých se squash poprvé představí jako olympijský sport. Třeba díky tomu jeho popularita vzroste. ■

BIO

Miloš Pokorný (51)

Průkopník squashu v Česku a rovněž bývalý squashový hráč Miloš Pokorný se narodil 13. ledna 1974 v Praze. V roce 1979 společně se svou rodinou emigroval do Holandska, kde se stal ve squashi několikanásobným juniorským mistrem této země. Po návratu do České republiky se mu třikrát podařilo zvítězit i zde, tentokrát již v seniorské kategorii, a tak je mistrem ČR pro rok 1994, 1997 a 1998. V současné době žije na Benecku a doposud se věnuje stavbě squashových kurtů.

trochu vrátím k tvé předešlé otázce. Občas vlastně přemýšlím nad tím, jaké by to bylo, kdybych v závodní kariéře pokračoval. Za svoji největší slabinu bych totiž označil to, že jsem býval příliš ofenzivní, příliš „hrrr“. Chyběla mi trpělivost. Čím jsem byl starší, tím jsem byl klidnější. Pravděpodobně bych tedy postupem času jako hráč zrál a více nad hrou přemýšlel, což by mi mohlo hodně pomoci.

Čtla jsem rozhovor z roku 2019 s bývalým squashistou a osmnáctinásobným mistrem České republiky Janem Koukalem, ve kterém kritizuje úroveň našich předních squashových hráčů. Jaká je současná situace? Sleduješ, jak se daří našim reprezentantům?

INZERCE

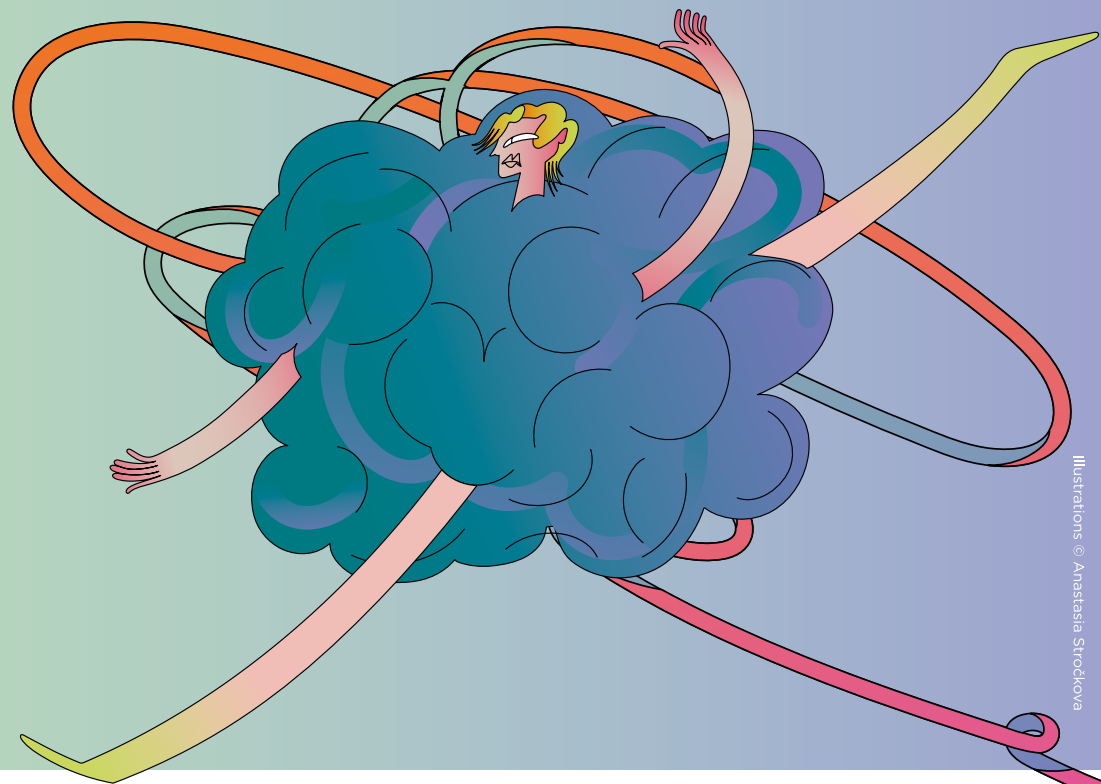
BRYAN ADAMS
1. SRPEN 2025
LÉTO V PARKU 2025
ROLL WITH THE PUNCHES 2025
PARK 360 HRADEC KRÁLOVÉ

VSTUPENKY NA: GOOUT / TICKETPORTAL / TICKETMASTER

Cirkuff

27. 5. - 1. 6. 2025

Illustrations © Anastasia Stročková

TRUTNOV

15. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO
FESTIVALU NOVÉHO CIRKUSU

WWW.CIRKUFF.CZ

NASKENUJ MĚ!

Pořadatel

Uffo

Generální partner

HITACHI

Partner

PEPPERL+FUCHS

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory města Trutnova,
Ministerstva kultury ČR a Královéhradeckého kraje

Trutnov

MINISTERSTVO
KULTURY

Královéhradecký
kraj

Šílené veverky na harteckém hřišti

ANTONÍN KAŠPAR, FOTO: ARCHIV KLUBU

„Veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) je středně velký hlodavec z čeledi veverkovitých, obývající široké území v rozmezí od západní Evropy až po východní Asii.“ Tot' krátké heslo o veverkách z Wikipedie. Co se v této on-line encyklopedii už nedočtete, je, že se tady u nás ve Vrchlabí vyskytuje její vzdálený, pro naši lokalitu unikátní a také poněkud zajímavější příbuzný. Pokud jste ještě neslyšeli o zvláštním druhu vrchlabských šílených veverek, tedy Mad Squirrels, čtěte dál.

Tedy už tedy humor stranou. Poslední článek, který se našeho neobvyklého ragbyového klubu týkal, vyšel ve Vrchlabí v červenci 2021 – to už jsou téměř čtyři roky. V rozhovoru s Davidem Lahrem jsme tehdy probírali nejen klub, ale i ragby jako sport. Od té doby se mnohé změnilo, hlavně se toho u Veverek hodně stalo.

Už v roce 2022 vyhrál tým mužů Mad Squirrels ve vyhozeném finálovém ligovém zápase s Hradcem Králové titul Mistrů republiky. Druhý titul v řadě

následoval hned v roce 2023. Na konci sezóny 2024 se Mad Squirrels bohužel nepodařilo titul obhájit. V opět těsném zápase, jak už s Hradcem bývá zvykem, byl nakonec vrchlabský tým o dva body druhý, s konečným stavem 28:30.

Mimo náš český rybníček brouzdají Mad Squirrels i v mezinárodních vodách. „Mužský tým se v roce 2024 účastnil balkánské Super League, kde dosáhl výrazných úspěchů mezi špičkovými balkánskými týmy. V Bělehradu se nám podařilo porazit tým Arseal Tivat z Černé Hory, naopak ve Vrchlabí srbské osminásobné mistry Rudou Hvězdu Bělehrad 40:22. Nad naše síly byl až vítěz celého ročníku, Partizán Bělehrad, který nás doma porazil 10:50,“ uvádí Tomáš Valenta v oficiálním článku, který shrnuje uplynulou sezónu.

Klub se rozrůstá a nabývá na síle. V letošním roce pokořil hranici sto aktivních hráčů. K rozrůstání klubu a posilování regionálních svazků napomá-

há začátkem září 2023 také vznik BVP Academy – juniorské ragbyové akademie, ve které se daly dohromady juniorské týmy z měst Babice, Přelouč a Vrchlabí. „Důvod je jednoduchý. Pro hladký průběh sezóny, čítající více než dvacet utkání, je potřeba cca třicet pět hráčů na soupisce v každém týmu, což polovina českých klubů nemá. Proto vznikají různá sdružení,“ uvádí článek, který jsem od Mad Squirrels dostal k náhledu.

Mimoto se hráči klubu také úspěšně přizpůsobili změně stylu střídání z Rugby League na v Evropě populárnější variantu – Rugby Union. Rozdíly v různých „stylech“ ragby jsme v roce 2021 řešili v rozhovoru s Davidem Lahrem, každopádně hlavní rozdíl by měl být v modelu střídání. Zatímco pro Mad Squirrels původní Rugby League zvolilo „hokejový model“, kdy se hráči v průběhu hry na hřišti neustále střídají, druhá varianta Rugby Union má tradiční „fotbalový model“, kdy na lavičce čeká sedm náhradníků, přičemž střídát mohou jednou za zápas, ovšem s výjimkou střídání za zraněné hráče. „Přineslo to řadu pozitiv. Především pak vyšší úroveň konkurence a herního standardu společně s častější frekvencí zápasů, a tím i kvalitnější prostředí pro mladé hráče. Akademické týmy (U14, U16, U19) tak odehrají více než dvacet zápasů za rok. Týmové spektrum zahrnuje juniorské kategorie od 5 let přes kategorie do 8, do 10, do 12, do 14, do 16 a do 19 let, až po mužský tým, přičemž důraz je stejně kladen i na příležitost pro dívky. Například v týmu U10 už jsme schopni poskládat ryze dívčí tým,“ dočteme se dále v článku.

Nezahálí a nešetří se ani na zázemí. Na harteckém ragbyovém „poli“ vyrostlo workoutové hřiště, nové střídačky a rekonstrukční práce probíhají i na tribunách, které si Veverky opravují svépomočí. „Hřiště bylo zvěžšeno na mezinárodní standardní rozměry a během letních prázdnin se těšíme na vybudování zavlažovacího systému, který je pro nás nesmírně důležitý. Hřiště díky kamenitému podloží rychle vysychá a v letních měsících je jako kámen. Muži se s tím poperou, ale je to problém především při tréninku dětí,“ doplňuje Tomáš Valenta.

V loňském roce zazářila především kategorie U14, kde kluci porazili všechny týmy ve skupině a probojovali se do nejvyšší české soutěže v Rugby Union. Triumfovali i na mezinárodní úrovni – získali 2. místo na United World Games v rakouském

Klagenfurtu. Tyto nemalé úspěchy neunikly pozornosti trenérů České ragbyové reprezentace, a tak v národním dresu a českých barvách nastoupil v základní sestavě v Německu Petr David, hráč Mad Squirrels za U14.

I tomu nepochybně pomohla nejnovější posila trenérského týmu, ve kterém se o kluky momentálně stará devět špičkových trenérů, kteří se koučinku věnují na dobrovolnické bázi ve svém volném čase. Nejnovějším přírůstkem je Petr Procházka, který vede právě týmy U14 a U12. Petr má bohaté zkušenosti nejen jako trenér, ale i jako hráč – vyhrál mezi lety 2002 až 2013 s Tatrou Smíchov čtyři tituly mistra ČR, tři druhá místa a tři třetí místa. Také hrál profesionální ragby ve španělské Valencii. „Skvělé ragbisty máme i v týmech U16 a U19. Tam jsme zatím limitováni počtem hráčů a omezenou možností střídát,“ uvádí Valenta.

I omezené možnosti ve starších kategoriích, co se střídání týče, by se s trochou štěstí mohly změnit již za pár let, pokud si tým dokáže udržet nadějně adepty v nabitě kategorii U10.

„Premiérovou sezónu zažívají i naše nejmenší děti z U8. Máme za sebou už dva turnaje a těšíme se na další,“ uzavírá celý článek Tomáš Valenta.

Ragby u nás v Hartě je nepochybně na vzestupu a našemu „maloměstskému“ klubu se daří na mezinárodní úrovni. To není věc, která by byla běžná, ani věc, kterou bychom měli brát na lehkou váhu. Není tedy od věci poznamenat, že našim Veverkám – a hlavně jejich trenérům – patří velký obdiv a nemělo by se na ně zapomínat. Obzvlášť když to máme takhle „za rohem“. Tak tedy sportu zdar! ■

Ze zákulisí soutěže „Vrchlabí: Stories, které žiju“

Na čarodějnice se pomyslně završilo období, ve kterém se žáci a studenti vrchlabských základních škol a gymnázia mohli přihlásit do soutěže „Vrchlabí: Stories, které žiju“. Motivací pro žáky a studenty byl nejen zážitek z originální tvůrčí práce, ale samozřejmě i hodnotná cena. Autor nejlepšího projektu totiž bude odměněn PlayStationem 5.

🗣️ JIŘÍ ŠTEFEK

Soutěže se zúčastní například Jan Hawel a Tomáš Kühnel, žáci základní školy ve Školní ulici na Liščím kopci. „Můj projekt bude mít podobu fotopříběhu, přesněji řečeno videa s prostřihy, ve kterých zobrazují originální náhledy města Vrchlabí a to vše na podkladu písničky od Nirvany Come As You Are,“ prozrazuje Hawel. „Zachycoval jsem různá místa, kterými jsem ve městě procházel, například Náplavka nebo Krtek,“ dodává Hawel.

I jeho spolužák Tomáš Kühnel chystá do soutěže projekt v podobě videa. „Mám připravené video z ptáčích perspektivy a jednotlivé záběry jsem natáčel

pomocí dronu. Natáčel jsem známější místa a tam jsem s dronem létal tak dlouho, dokud se nevybila baterka,“ prozrazuje.

Do projektu se zapojila i základní škola na náměstí Míru. Zdejší deváták Tomáš Cekalski vymyslel způsob prezentace publikace „Městečko pod horami“, ze které se nyní učí zdejší třetíáci, a i on sám měl s touto knížkou co do činění. „Tato publikace ukazuje zajímavá historická místa našeho města,“ říká. A jak bude vypadat jeho projekt? „Knižku jsem si znovu přečetl a nakonec jsme se rozhodli, že to bude video s vloženými fotosnímky, které budou zachycovat, jak děti pracují na knížce. Chtěl bych tam mít i fotky toho, jak děti prozkoumávají jednotlivá místa v knížce obsažená,“ prozradil Cekalski v polovině dubna. Tedy v době, kdy měl ještě více než dva týdny na dokončení svého díla.

Účastníci soutěže zasílali svá díla do 30. dubna a nejlepší počin z nich pak vybere porota. ■

Partneři soutěže:

Město Vrchlabí

ZELENÝ ŠPINDL

ČISTÉ KRKONOŠE

16-18 | 5 | 2025

VELKÝ JARNÍ ÚKLID KRKONOŠSKÉ PŘÍRODY

www.skiareal.cz | www.mestospindleruvmljn.cz

Staňte se součástí našeho týmu

v největší české kabelovně
na výrobu autovodičů
ve Vrchlabí.

Produkce kabelů, které každý týden
vyrobíme, by obkroužila celou zeměkouli.
Za rok je to vzdálenost delší než dvakrát
na Měsíc a zpět. Jsme kabelovna na
výrobu autovodičů, instalačních vodičů,
speciálních kabelů a dalších.

PŘIDEJTE SE K NÁM.

Vhodné i pro absolventy SŠ

Hledáme nové kolegy do výrobního týmu

CO NABÍZÍME

- › Velmi zajímavé finanční ohodnocení.
- › Různé směnné režimy dle aktuální nabídky.
Zaučování na ranní směně.
- › Příspěvek na stravování.
- › Příspěvek na penzijní připojištění
či životní pojištění 1 000 Kč.
- › Rekondiční volno a další benefity.
- › Odměna vázaná na hospodářské
výsledky firmy.

Kablo Vrchlábí s.r.o.
Českých bratří 509
543 01 Vrchlábí
www.kablovrchlabi.cz

Přijem přihlášek uchazečů a bližší informace

Dagmar Šimonová | HR specialista
tel.: +420 499 401 388 | 725 647 036
e-mail: personalni@kablovrchlabi.cz